

Ignacy Olszewski

Official Number	P-1095
Rank	polski: ppłk pil./302 DM/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1913-07-13
Date of death	2004-09-16
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy Wsp. 52.261101, 20.955359
Grave	Kwatera: C 30 Rząd: X Grób: 17A
Photo of grave	
Country	Polska

Period

Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie: Włodek Wawrzecki

www.polishairforce.pl/olszewski.html

Urodził się 13. lipca 1913 roku w Kijowie. Rodzina trafiła do Rosji po Powstaniu Styczniowym, gdy dziadek Ignacego Olszewskiego został skazany na katorgę. Olszewscy powrócili do Polski w 1922 roku i osiedlili się w Warszawie. Ignacy Olszewski ukończył Szkołę Techniczną Kolejową, by później wstąpić do Szkoły Podchorążych Saperów w Modlinie. Po ukończeniu szkoły w 1932 roku rozpoczął służbę w 4. batalionie saperskim w Toruniu. W 1935 roku uzyskał uprawnienia pilota turystycznego w Aeroklubie Pomorskim. W 1936 roku otrzymał przydział do eskadry treningowej 4. Pułku lotniczego.

Podczas Kampanii Wrześniowej służył w Eskadrze Sztabowej dowodzonej przez kapitana Henryka Wirszytło. Wraz z eskadrą 17 września o godzinie 18.00 przekroczył granicę z Rumunią w Czerniowcach. Po klęsce Francji przedostał się do Wielkiej Brytanii, gdzie 26 sierpnia 1940 roku rozpoczął służbę w 2. AACU, jako pilot. 19 lutego 1941 roku przeniesiono go do 2. AACU "C" w Cleave, 14 czerwca do Reborough. 28 sierpnia 1941 roku oddelegowano go do Heston, gdzie w 61. OTU miał przejść przeszkolenie.

Ósmego września otrzymał przeniesienie do 303. dywizjonu stacjonującego w Speke. Pobyt jego nie trwał jednak długo w 303. , ponieważ 11 października rozpoczął służbę w 315. dywizjonie przebywającym ówczasie w Northolt. 10 marca 1942 roku zmieniono przydział i Olszewski trafił do 603. dywizjonu "City of Edinburgh". Czwartego kwietnia kolejne przeniesienie do 54. dywizjonu. Po miesiącu ponowna zmiana jednostki na 164. dywizjon. Szóstego lipca powrócił do 315. dywizjonu. Pierwszego lutego 1942 roku rozpoczął, trwający dwa tygodnie, Intensive Flying Develop Flight. 15 lutego zameldował się ponownie w 315. Od 15 listopada 1943 roku do 18 stycznia 1944 roku pracował jako instruktor w Heston. Później przeniesiono go do 53. OTU w Rednal, gdzie przebywał do szóstego maja. Tego dnia zmienił miejsce pracy na Montford Bridge. Trzeciego sierpnia przeniesiono go do służby, w powietrzu w 303. dywizjonie. 24 sierpnia udał się do Group Support Unit w Truxton. Drugiego września otrzymał posting do 302. dywizjonu stacjonującego Fairwood Common. Trzeciego października rozpoczął służbę w 308. dywizjonie, który stacjonował w Antwerpii. Pierwszego stycznia 1945 roku podczas powrotu z operacji zestrzelił jednego z 16 Focke Wulfów 190 nad macierzystym lotniskiem. Piątego lutego powrócił do Anglii do GSU. 24 lutego 1945 roku objął dowództwo 302. dywizjonu. 14 marca 1945 roku został zestrzelony nad Holandią. Ukryty przez członków ruchu oporu, wraz z Janem Falkowskim przedarł się swoich. 27 maja 1946 roku został odznaczony Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari. Pierwszego lipca awansował na dowódcę 308. dywizjonu. Dzierżył to stanowisko do 30 sierpnia 1946 roku.

W listopadzie 1946 wrócił do kraju. Pracował w Dyrekcji Odbudowy Gdańska, jednocześnie w tamtejszym aeroklubie szkolił młodzież. W 1947 roku zabroniono mu latania. W 1950 roku ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej. W 1957 roku, w czasie odwilży, rozpoczął służbę w

lotnictwie wojskowym. Był Szefem Bezpieczeństwa Lotów w Dowództwie Wojsk Lotniczych. W 1968 wystąpił z wojska w stopniu pułkownika. Do roku 1978 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Farmaceutycznego. W 1992 roku był współzałożycielem Stowarzyszenia Lotników Polskich w Warszawie. Wybrano go na prezesa Stowarzyszenia. Zmarł 16 września 2004 roku.